

DEBRECZENI HIRLAP

Elfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Iparunk.

Debreczen, augusztus 11.

(-s.) Ha nem is tartjuk egészen jogosultnak azt az örökös panaszt, hogy nincsen iparunk, azért a kérdést magát mégis első rendűnek ismerjük el s tudjuk, hogy e téren végtelen sok a tenni való.

Magyarország a kiegyezés óta oly óriásit haladt minden téren, hogy az egyszerűen meseszerű. Állam életünk megszilárdult, erősödöttünk, gazdagodtunk, magyarosodtunk s Európa bámulatára pár év alatt felépítettük a fővárost — mihelyt módunkban volt szabadon kifejtetni szunynyadó erőinket, — egyedül az ipar terén vagyunk hátramaradva, de ez nagyon érthető mert először 30 év nagyon rövid idő plane pedig ha egyéb sürgősebb munkában telik, másodsor pedig Európa szerte olyan óriási és fejlett versenynyel kell mérkőznünk a mely majdnem lehetetlen feladatot tár elénk.

Hozzá jön még ehez az, hogy mi kiválólag földművelő faj vagyunk s agrárius érdekeinket soha sem fogjuk szívesen alárendelni ipari érdekeinknek, annál kevésbé, mert a földműves és birtokos osztály a legmagyarabb nálunk, míg a fellendülő iparral első sorban nem a legmagyarabb osztály boldogulna és erősödnék.

Mindez rendkívül csökkenti nálunk az ipari fejlődés iránt való igazi érdek-

lődést, mindez megannyi gát, mely a szégyény magyar ipar elé tornyosul.

De azért ne higgye senki, hogy azok a kik hivatalba vannak az ipari fejlődést megteremteni és támogatni akár a multban, akár a jelenben lankadni engedték volna buzgalmukat, vagy pedig, hogy a magyar ipar teljesen és tökéletesen elmaradt volna fejlődésében.

Nem, ez nem áll, tekintve a súlyos körülményeket még csak nem is panaszkodhatunk, mert iparunk ha kissé vérszegény is, de megvan, megteremtett a semmiből, sőt némely ágaiiban még virágzik is — p. o. azokban az ágakban melyek kapcsolatban állanak a mezőgazdasággal.

És a kormányok s az áldott magyar-állam, mely úgy táplálja és támogatja fiait mint az anya csecsemőjét, soha sem szüntek meg ápolni ebben a nem egészen neki való talajban, az ipar gyöngye kis palántáját.

Hogy az utolsó 17 év tapasztalata lerontotta azt az illuziót, mintha a törvényezikkekben biztosított állami kedvezmények az ipart föllendíthetnék, még nem szolgálhat érvül a panaszkodóknak, még kevésbé következhettek belőle az, hogy az állam hagyja ezentul menetere a dolgokat és ne tegyen semmit, ellenkezőleg úgy látszik még több állami buzdítás, serkentés és kezdeményezés kell az ipari fejlődés előmozdítására.

A leány sötét kék otthoni ruhában, hullámos szőke hajában vérvörös székfüvel ül az ifju mellett, bűvös kék szemével követve annak kutató tekintetét. Majd átsuhanva szemével keleten a már sötétedni kezdő égbolton, tekintete az ifju arczára esik s hosszan, merően nézi arczvonásait.

Az ifju észrevéve a leány szemének arczára tűző sugarait, s mintegy ellenállhatatlan v a r á z s t ó l vonzatra, vonja le tekintetét a csillagtáborról s belenéz abba az égő szempárba, melynek fénye úgy hasonlít a Sirius bűvös, ragyogó fényéhez.

— Mit kerestél a csillagok között? — kérdi egyszerre a leány kedvesen csengő hangon.

— Kerestem a boldogok csillagát.

— Hát van olyan csillag?

— Van. Egyszer régen hallottam róla egy mesét. Hallottam, hogy abban a titokzatos világban, a között a sok, hirtelen elővillanó rejtelmes tűz között van egy csillag, a melyet a boldogok csillagának hívnak, hova azoknak a lelkei szállanak, kik itt a földön boldogok voltak. — Ezek a lelkek aztán onnan felülről öröknek a még élő boldogok boldogsága fölött. Szelid sugár alakjában az alkony isteni csöndjében leszállanak, lesuhanak a földre, fölkeresik, beragyogják a boldogok otthonát s az édes boldogságot még édesebbé teszik. Éjjel élnek a más bol-

Igy fogja ezt fel a jelenlegi kormány és Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter is, ki csak nem rég személyesen járta be és tanulmányozta különösen felső vidéki ipartelepeinket.

Az így szerzett információk azonban egy nagyobb iparfejlesztési akcióhoz még nem elégségesek, s azért e hét elejétől fogva a gyáripari telepeken országsszerte folynak az iparstatisztikai felvételek, melyek megbízható adatokat fognak szolgáltatni mindazokról a tényezőkről, melyektől az illető iparág felvirágozása függ.

Az ország gyáripari telepeit 12 csoportra osztották fel s a munkálatok vezetésére teljesen megbízható szakembereket neveztek ki.

Ez lesz az alapja ama nagyszabású iparfejlesztő működésnek, mely a hazai ipar erőteljesebb kifejlesztését tűzi feladatul.

Valóban szép és illő feladat a béke nyugalmát élvező nemzet és vezetői részére.

A dalmát helytartó nyugdíjazása. Annak idején megirtuk, hogy Dávid Emil tábornagyot, Dalmácia helytartóját Bécsbe ezitálták, mert kitünt, hogy a dalmáciai szerb mozgalmak kiinduló pontja az ő háza. Dávid helytartó, nevezetesen annak neje, Masirevics volt budapesti kuriai bíró leánya, élénk összeköttetésben állott a ezottinjei udvarral, a montenegróiak — átutazóban — mindig a helytartó házában találtak szíves vendéglátást. Ni-

dogságának, de ha fölpirkadnak a hajnal rózsái, visszaröpülnek fényes bolygójukra s élnek a magokénak . . .

— S meglelte már azt a csillagot?

— Még nem, pedig már régen keresem! . . . De hiszem, hogy meg fogom találni.

Elhallgattak. Mindkettőjük szeme önkéntelenül visszatévedt a csillagok közé s most már ketten kerestek — valamit.

Majd bealkonyult egészen. Az éj kiterjeszté sötét barna fátylát s bevonta vele a kék boltozatot; de a sűrű fátyolon keresztül, mint égő szemek, ragyogtak a földre a fényes csillagok, tündöklő sugaraikkal bejárva, körülcsókolva a pihenni készülő földet.

Az ifju és a leány még mindig ott ültek, szemek még mindig kerestek valamit . . .

— Ugy-e maga is a boldogok csillagát keresi — szólalt meg egyszerre az ifju meleg, rezgő hangon.

— Azt, — feleli a leány.

— De azt a csillagot egy ember számra nem lehet keresni. Csak két ember számára ragyog, kik egymást szeretik, kik egymásban már ugyis boldogok. Azoknak nem is kell keresni, a csillag maga keresi fel őket; úgy mondja az a régi mese.

— Ugy?! — szól a leány s a szó olyan

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

NE KÉRDEZD HOGY . . .

*Ne kérdezd, hogy merre járok?
Nem tudják azt a virágok!
Ott a virág soh' sem beszél
. . . Szomorú fűt lenget a szél.*

*Temetőben, hogyha járnál,
Meglátnál egy sírhalmot.
Nem érdekel ugyan senki!
Csak jobb lenne ott pihenni . . .*

*Senki sem ért e világon,
Temetőbe azért vágyom,
Ott legalább; ha nem érted
— Nem fájna a szívem érted!*

A boldogok csillaga.

A „Debreczeni Hirlap” eredeti tárczája.

Irta:

Szombathy István.

A vadszőlővel dusan befutott verandán ketten ülnek, a leány s mellette az ifju.

Az ifju szemei révetegen kalandoznak az alkonyodó égen, nézve a most kigyuló fényes csillagokat, mintha keresne közöttük valamit.

kola fejedelem titkára, valamint Navelli, a dalmát helytartó titkára gyakran találkoztak Czejnőben és Zárában. A hercegovinai szerbek is szívesen látott vendégei voltak a zárai helytartói palotának.

Dávid helytartó állítólag avval igazolta magát Bécsben, hogy a montenegróiakkal való összeköttetését abból az okból tartotta fenn, hogy fontos politikai információkat szerezzen melyek a dalmát kormányzásra nagy befolyással voltak, a külügyminiszteriumnak is javára szolgáltak. Dávid mentegetődzését látszólag elfogadták, de az őszre — mint Bécsből értesülünk — nyugdíjazni fogják. A dalmát helytartói állásra Tomicsics és Varesanin ezredesek vannak kiszemelve.

Olaszország hátrál. Pekingből, megbízható forrásból jelentik, hogy az olasz követ a kínai külügyminiszteriumban úgy nyilatkozott, hogy Olaszország Kínával barátságos viszonyt óhajt fentartani. Az olasz kormány már legközelebb bizonyos javaslatokat fog tenni, a melyek — ha Kína azokat elfogadná — kielégítő módon oldanák meg a Samnum-öböl kérdésében támadt ellentéteket. A követ nem nyilatkozott azonban, hogy milyen irányúak lesznek ezek a javaslatok. — A külügyminiszteriumban azt felelték, hogy Kína semmi szín alatt sem fog oly javaslatokhoz hozzájárulni, a melyek esetleg az ő érdekeit érintenék.

Külföld.

augusztus 11.

Az angol parlament berekesztése augusztus 9-én megtörtént. Majd minden esztendőben ugyanez időtájt történik ez, mert az angolok vadász-kalendáriumában augusztus 12-ike az a nap, a mikor a fogoly és fűrvadászat megnyílik, már pedig az angol karok és rendek két helyen egyszerre nem lehetnek. Az elmondott trónbeszédnek sulypontja a Transvaal kérdés volt. Éles és határozott volt az erre vonatkozó kijelentés. Valóságos fenyegetés hangzik a királyné szavaiból, a melyek az alsóházban elhangzott transvaali vitára a pecsétet nyomják rá.

szomorúan, olyan bánatosan hangzott az éjcsöndjében.

Az ifju most közelebb huzódott a leányhoz s kezébe véve bársonyos kis kezét, tekintetével belemélyedve a lány szemébe, halk, elfojtott hangon kérdezé:

— Nem kereshetnénk mi együtt azt a csillagot? Hátha rátalálnánk?

— Mi? ketten? — Kérdé a leány hirtelen, szenvedélyesen. Óh! nem, nem... Mit akar? ... Hisz maga nem engem szeret!...

— Nem, Paula! En magát szeretem. Szeretem már régen. Hát nem vette észre? hisz beszédem, tetteim egész viseletem azt árulta el, hogy szeretem, nagyon szeretem...

A leány az ifjura veté szemeit, merően nézett az arczára tapadó szempárba, mintha onnan akarná kiolvasni, igaz-e az, a mit most hallott? Majd lesütve szemeit, halk, bátortalan hangon rebegette:

— De hiszen maga mást szeretett. Tudom, nagyon tudom, hogy mást, azt is tudom, kit!

— Igaz, Paula. Igaza van. De lássa abból a káprázatból, mert az volt csak, fölébredtem. A szédület nem sokáig tartot; hamar elröppent minden. Ugyan volt, mint a puszták délibábja; kecsegtetett, biztatott,

A francia külügyminiszter pétervári utját politikai körökben az elmúlt hét legnevezetesebb eseményének tartják és hangsztatják, hogy ez az utazás megerősíti Európa mai békés helyzetét. Delcassé maga egy francia újságírónak a következőképen nyilatkozott:

— Én és Muravjev tegnap két órai beszélgetésünk közben szóba sem hoztuk belső politikánk mostani kérdéseit. Egyszerű viszontlátogatásról van szó és ebből következik, hogy a francia-orosz szövetség távol van attól, hogy erejéből veszítsen, sőt most erősebb, mint bármikor. Pétervár többször kereste föl Párist és most illő, hogy Páris visszaadja a látogatást. A békekonzferencián elejétől végig a francia és az orosz megbízottak a legteljesebb összhangban voltak egymással. On ezt az én nevemben egészen bátran kijelentheti a világnak. Franciaország és Oroszország viszonya soha sem volt szorosabb, bensőbb és bizalmasabb, mint most. Ez a tiszta és teljes abszolút igazság.

Sándor szerb király egész udvarával és Milán királylyal ma Nisbe költözik át, még pedig azért, mert augusztus 19-ikére rendkívüli ülészsakra hívták össze a szkupstinát. Ezért maradt el a királynak külföldre tervezett utazása is. A szerb kormány, mint félhivatalos táviratok jelentik, a szkupstinának mintegy beszámolót akar tartani a legutóbbi történet eseményekről s állásfoglalásra akarja bírni a szerb népképviselőket. — Ezzel pedig az a célja, hogy a szkupstina nagy bizalmi tüntessel fejezze ki ragaszkodását és szeretetét a trón és az Obrenovics-dinasztia iránt. A míg a szkupstina ülészik, addig szünetel a Milán király ellen való összeesküvés bűnpörének a tárgyalása is. Sándor király szeptemberben tér vissza Nisből s akkor üdülés céljából utazást tesz a külföldön.

mint az a puszták epedő vándorát, aztán elszállt, szétfoszlott a szél fuvallatán s én ott maradtam a kiellenben egyedül, elhagyottan a leomlott remények romjában. Fájt, nem mondom, nagyon fájt. A kacagás jó ideig csendgett a fülemben, s a seb, melyet rajtam ütött, sokáig sajgott, de aztán behegedt. Most már nem fáj.

... Es aztán mikor már teljesen magamhoz tértem s eltemettem az emléket is, eltemettem a reményeket, a légvárat, akkor, ma sem tudom, hogy s miért, gondolataimban kezdtem magával foglalkozni. Mikor ugy csöndes esteiken eibolyongtam az erdő árnyas utain föl-föl tünt előttem a maga kedves arca...

... Aztán kezdtem megfigyelni magát; láttam milyen szép, milyen jó, milyen nemes... és... a vége az lett, hogy beleszédültem a maga bűvös kék szemébe. Aztán eszembe jutott a mese a boldogok csillagáról s elkezdtem gondolkozni, ha vajjon föl leheltném-e azt én, magával együtt, vajjon tudna-e maga engemet szeretni? szeretni úgy, mint én szeretem magát!...

Elhallgatott. Keze erősen szorítá a lány kezét, szeme kereste lesütött szemét. Körülöttük az éj mély, ünnepi csöndje; a kert bokrainak fantasztikus árnyai, s fölöttük a végtelen föntségben ragyogó égboltozat.

Utban az igazság.

— Dreyfus története. —

aug. 11.

Dreyfus tegnap csendőrkisérlet nélkül ment a liczeumba, csupán egy csendőrkapitány követte. Chamoin tábornok a mai titkos tárgyaláson befejezte jelentését a katonai titkos iratokról és most Paléologue beszél a többi aktákról. E szerint bizonyos, hogy a nyílt tárgyalásokat szombaton kezdik meg ismét.

Egy Brisson nevű hirlapíró a vasuton utazva megismerkedett Lebrun-Renault kapitánnyal és nejevel és felhasználta azt az alkalmat arra, hogy a századost meginterviewolja:

— Terhelő tanu vagyok és a védelem idéztet meg, nem különös e ez? — jegyezte meg mindjárt előljáróban Lebrun-Renault.

Az „affér“-ről bizonyos nonchalanc szal beszélt a kapitány és elmondta, hogy a fényképészek valósággal megrohanták ajánlatokkal, de ő valamennyit elutasította magától és egyhamar a torzképrajzolók az ő arczképét meg nem csipik.

— De hinné-e, — így szólta Lebrun az újságíróhoz — hogy Németalföldön tett kéjutazásomban a dortrechtli állomásfőnök, ki fölismerte bennem a francziát, megszólított és azt kérdezte tőlem, igaz-e az, hogy Franciaországban öt hadügyminisztert fognak elítélni. Nem tudtam, hogy boszankodjam-e vagy kinevesssem ezt az embert és azt feleltem neki, hogy arra egész biztosan számíthat.

A mikor a hirlapíró a Dreyfus állítólagos vallomására vonatkozólag tett kérdést, Lebrun-Renault így válaszolt:

— Egy év előtt vagy egy fél év előtt is még, minden fölvilágosítást megtagadtam volna, de most már, a mikor ugy is nyilvánosan fognak kihallgatni, beszélhetek. Mi az ördögnek eszeltem volna ki én ilyen dolgokat?

A leány remegve tartá kezét az ifju kezében, arczán fölragyogott a boldogság pírja s csaknem reszketve kérdezé:

— Hát igaz, igazán igaz! Hát maga szeretne engemet?

— Igen szeretem. Szeretem nagyon. Maga az én mindenem, az egész világom. Mióta magát szeretem, más egész más vagyok. Az a régi álom nem kísért már többé. Egész valómat csak egy érzelem, egy vágy tartja le kötve, megkeresni és meglelni a boldogoknak fényes csillagát!... Oh jöjjön jöjjön velem s keressük együtt!

— Keressük! mond a leány, s azzal ráhajtotta kis fejét az ifju vállára, szemei föltekintettek a magas égre, a fön ragyogó csillag táborra.

Az ifju pedig belenezett abba a bűvös kék szembe odahajolt a lány ajkához s rálehelte az első csókot, az első édes szerelmi csókot...

... S ime ott fön az égen a számtalan tündöklő csillag közt, fölragyogott egy erős fényű csillag, a boldogok csillaga...

S a verandát beragyogták tündöklő sugarai körülengve, körülcsokolva a boldog szerelmes párt...

Nem vagyok ellensége Dreyfusnak, nem is voltam soha. Közvetlen a lefokozás előtt, mint egy vigaszul, Dreyfus kiöntötte szívét, hangsúlyozta, hogy ő ártatlan és jó módjára hivatkozott, mint bizonyítékára annak, hogy önzetlenül cselekedett. Aztán azt a sokat idézett frázist mondta: „Ha szolgáltattam is ki iratokat, ezt csak azért tettem, hogy fontosabbakat kapjak értük”.

— Ha ilyen fontos dolog történt, miért nem tett erről azonnal írásban jelentést? — kérdezte a hírlapíró, mint Lebrun Renault így felelt:

— 1895-ben, mikor a vallomás történt, nem tulajdonítottam a dolognak olyan fontosságot. Főntartottam magamnak, hogy feljebbvalóimat, ha fölmerül a szüksége, értesítem.

— Ön tehát följegyezte benyomásait és megsemmisítette a jegyzeteket, miután Cavagnac azokról másolatot vett.

— Édes istenem, hát a jegyzőkönyv az enyém volt és nem voltam köteles azt örökké őrizni! Meguntam a dolgot és azt reméltem, hogy miután a miniszterek a följegyzésekről tudomást szereztek, engem békében hagynak.

A százados az utóbbi szavakat észrevehető zavarral mondta és gyorsan hozzátette:

— El vagyok rá készülve, hogy Dreyfus hívei újra megtámadnak. Tudom, hogy alkoholistának fognak feltüntetni, a kinek agyát a délszaki nap kiégette. Egyébként nemsokára nyugdíjaztatom magamat, mert most elég jövedelmem van, hogy ugysis kényelmesen megélhetek.

A kapitány nevetett és így végezte:

— Ugyancsak zavarban volnék, ha Rennesben abból a napi két frankból kellene élnem, a mit tanudij fejében kapok.

A nyaraló.

Egy válpör előzményei.

Apróhirdetésekkkel kezdték, postresztánt levelekkel folytatták, édes pásztorórákkal pesztelték meg azt az ismeretséget, a mit pokollá tette F. Lászlónak az egész életét. — Végezetül pedig a bíróságot is foglalkoztatja.

A mikor tavaly ősszel megakadt a szeme F.-nének egy apróhirdetésen s levelet írt rá, — a szórakozást kereső gazdag bankárnak, olyan gyerekes csinyek tekintette az egészét.

— Legalább felültetem, kaczagott a szép asszony s olyan kívánatosnak festette le magát, hogy még ő magais esettintett rá egyet a nyelvével.

Mikor aztán másnap, csak úgy asszonyi kíváncsiságból, elhozatta a választ a főpostáról, nem győzött elaget nézi azon az ábrándos szempáron, amely a levélhez tett arcképről mosolygott rá. De csak megint kaczagásra fogta a dolgot.

— Bolondság az egész. Ugy sem találkozhattunk. — Délelőtt nem mehetek, — ebéd után meg néha estig is idehaza ül az uram.

Hanem az a kép sehogy sem hagyta nyugodni.

— Meg kell ismerkednem vele! döntötte el a magával vívott harcot az asszonyka s megírta a találkozóra hívó levelet.

— Talán bele se fog egyezni, a mire kérem? írta F.-né a levélben de én nem me-

hetek, az uram meg nagyon kiszámíthatatlan. Így hát magának kell ide jönni, ha az uram elmegy. Majd én leeresztem az ablak függönyét, a mikor feljöhet.

Az első találkozást második követte s a függöny-posta rendkívül bevált. A tavasszal azonban az asszonyka szomoruan fogadta a szerelmes szívű R. urat.

— Képzelve, az uram minden áron azt akarja, hogy menjünk nyaralni s már keresi is a lakást.

— Ó, ezt én már tudom. Éppen ma járt nálam, hogy kibérelje a nyaralómat.

— Nos, és . . .

— És gondolhatja olyan árat szabtam a mitől még magam is megijedtem.

— Maga, kópé! hálálkodott az asszony.

— Megálljon csak. Az urának azonban úgy megtetszett a villám, hogy nyolcszázat ígért érte. Persze én tartottam magam az ezer forintnál, a min aztán elmúlt a vásár. Most már külföldben ki is adtam másnak háromszáz forintért.

Másnap délben F. lemondóan jelentette a feleségének:

— Képtelen vagyok lakásra találni.

— Ne is keress, drágám, maradjunk idebent.

— Az is lesz a vége. Tegnap már nyolcszázat ígértem egyért. De nem akarja adni a gazember. Ugy belefáradtam a dologba, hogy no.

— Pihend ki maga édes, tanácsolta a felesége, miközben R. urra gondolt, a ki odalent járta az aszfaltost.

— Le is fekszem egy kicsit, határozta el magát F. ur. De ereszd le kérlek a függönyt.

— A függönyt? . . . ijedezett az asszonyka.

— Mért ne! nagyon világos van így.

— Dehogyan van... próbáltalebeszélni F.-né az urát, a ki már meg is rántotta a zsinórt s a függöny lassan ereszkedni kezdett lefelé.

Még jóformán magához sem térhetett az ijedségtől F.-né, a mikor lassan megnyílt az ajtó s a küszöbön megjelent R. urnak az alakja.

— Nini, R. ur! örvendezett a férj. Meggondolta magát, ugy-e bár?

— I . . . gen . . . meg . . . hüldezett a csávába került lovag.

— Pompás! Akkor azonnal megcsináljuk a szerződést. A mi ellen R. érthető okokból jönnek látta nem szabadkozni.

Pár nap múlva csikorgó szekerek szállították F. László holmiját a kert i vilába, a mit akkorára már elfoglalt a másik bérlő.

— De kérem, ezt a nyaralót én béreltem ki, — heveskedett F., látva a való-ságot.

— Az lehetetlen, vélte az ismeretlen.

— Tessék, itt van a szerződés.

— Különös. Hanem megálljunk csak! Mégis csak az én szerződésem érvényes, amelyet huszadikán csináltunk. Az önén későbbi dátum van.

F. fogesikorgatva rohant be a városba, hogy fölknassza a nyaraló tulajdonosát. A Do rottya-utczában találkoztak.

— Hitvány, nyomorult, csaló! — repült a gyalázó szó R. felé, a ki sietve menekült a veszedelem elől — segédekét keresni. F. azonban hallani sem akart lovagias elégtételről, a

mire R. a büntető járásbírósnál keresett elégtételt a sértésekért.

Mára tüzte ki a tárgyalást Schmith Albin járásbíró, de csak F. jelent meg az idézésre.

— Panaszost, az eljárási szabályok 126. §-a értelmében, panaszától elállottnak tekinti a bíróság.

— Elállott? Odább állott! A feleségemmel együtt, korrigálta F. a bíró határozatát s szomoruan sietett föl a törvényszékhez, a hol a felesége ellen indított válpörében hallgatta ki a bíróság.

Kezdődő regény.

Már megint csipognak a verebek.

Valami furcsa, pikáns kis históriát, mely állítólag itt történt meg a mi városunk szürke falai között s mely fényes bizonyítéka annak, hogy nyáron is vannak szerelmes emberek.

Volt egy fiatal, heves véreű nevelő — így mondja a fáma — ki midőn végig vezette bukei fejü tanítványait a korzón, ismeretséget kötött egy bonn-nal, a ki a maga részéről mindennap a déli órákban látható volt egy szőke haju kis fiuval.

A bájos kis bonn, kinek csakhamar megtetszett a csinos nevelő, módját tudta ejteni, hogy minél többször egyedül találkozhassék szeladonjával, mit nagyban elősegítettek a gyermekek, kik sajtáságos pajtáskodási hajalmukkal csakhamar összebarátkoztak.

Ki tudja, mióta készült ez a szerelmi kettős, melynek utolsó jelenete most játszódott le a napokban.

Az összebarátkozott gyermekek mamái elmentek fürdőzni, a papák pedig a hivatalokban izzadtak s ezt az időt használta fel a szerelmes paedagogus pár, hogy — egyesüljenek.

Megszöktek!

Ezt látszik legalább igazolni az a néhány szó, melyet valamelyik kíváncsi veréb ellesett a rendőrség ablakszirtjén ülve, midőn a feljelentő papa a bosszuságtól remegő hangon mondta.

— Képzelve kapitány ur! Haza jövök délben. Minden ajtó nyitva... a gyerekek egyedül a cseléd a piacon volt... az a himpellér nevelő megszökött!

S nemsokára előkerült hasonló panasz-szal annak a szőke fűrtü kis fiúnak a papája is.

Ez ugyan eddig még ugyszólván semmi. Megszökött egy nevelő meg egy bonn, kik szerelmesek voltak egymásba.

De tudja kérem, mi történt?

Tegnap reggel megkerült a nevelő ur, visszajött s alázatosan bocsánatot kért (az önkényes szabadságért); a kis bonn pedig tegnap délben ismét látható volt a szőke kis fiuval a sétatéren.

Egy cseppet sem változott, csak valami mélabus hangulat sugárzott szemeiből.

A férj sirva találja a feleségét.

— Mi baj, édes?

— Oh, ma délután egy frissen bemázolt padra ültem és oda lett a ruhám.

— No, ez baj. Dehát azért ne sirj, majd veszünk másik ruhát.

A menyecske arca kiderül.

— Oh, pompás. Már három napja keresek szövetet és tegnap találtam is egy kitünő mintát.

NAPI HIREK.

Debreczen, 1899. augusztus 11.
Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— augusztus 11. —

Szeles. — Hőszülédés. — Helyenként espadék. —

Alkonyatok.

Nagyon igaz. Mindennek végének kell lenni, mint a hosszú szerelemnek.

A tündéreknek, a görög isteneknek és bájos istennőknek, rég beköszöntött a szomorú alkonyat.

De mennyi sok mindenre rá jött már az alkonyodás szomorú ideje...

Ne kalandozzunk azonban a messze idők sűrű homályában. Maradjunk a jelenben, a hol nap-nap után, hol egynek, hol másnak hozza el akonyát a divat.

Kinos megdöbbenéssel vettük tudomásul az a l s ó s z o k n y á k alkonyát. Érzéssel teljes költeményekben siratták el házi poétáink ezt a rejtélyes ruha darabot, melyben több költészet van mint sok poeta zöngeményében és több valóság, mint sok ember — pénzes tárczájában.

Dicsőkedve mondtak dalt a „K e g y e t l e n k e d é s e k” kivánt alkonyáról s hol sajnálkozva, hol büszkélkedve, de pontosan jelezték a lapok hol egynek, hol másnak a kivánt vagy nem kivánt alkonyát.

A h á b o r u k alkonyát is megénekelték már és keresi az alkonyal rokon szervenő kebel az újabb alkonyok terét, s bizonyára az alkonyok alkonyának elérkezetté jelenti az a legutóbbi hír, hogy eljött a szép pörge b a j u s z o k és hullámos szakálók alkonyata is.

Rettenetes vád van ellenök emelve. Hogy a ragályos betegségek terjesztői ők!

Le hát velök! Pusztuljanak a pörge bajusok és hullámos szakálók!

De azért nem kell kétségbe esni! Óh! ti felső leányok, a kiknek első ideálja a huszárhadnagyon elmaradhatlan kellék a kis pörge bajusz, — ti ne aggódjatok még!

Csak a doktor bácsik bajusza s szakála van a statárium előtt. Mert ők forgolódnak a ragályos betegek körül.

Ellenben a tiszt és egyéb ifju urak, vidáman pödörgethetik a bajuszokat és pelyhedező szakálaikat, — ők a szív betegség bacillusait hordozzák tova, de hát ezek nem veszélyesek.

Átesik rajta mindenki mint a — bárány himlőn.

A doktorok bajuszát és szakálát ugyan ki sajnálná? Jó éjszakát nekik...

... Elzengjük még sok minden alkonyát de azért meg marad ugy az a l s ó s z o k n y a valamiképp a — bajusz és szakál.

De csak azok a melyek — é l e t k é p e s e k.

Skorpió.

— A regement masirozik! Évről-évre rég megszokott dolog, hogy augusztus hónapban megfújják a trombitát s masirozik itt is ott is a házi regement a nagy manőverre. — A mi ezredünk, a 39-ik gyalog ezred ismét felveszi a „c z a k u n p a k k”-ot, hogy itt hagyva egy kis időre a várost, (n o m e g a t ő b b i e k e t) ropogtassa a puskát és koptassa a — b a k k a n e s t a l p o t. Hétfőn reggel fujja meg az ezred trombitás ezt a szo-

moru nótát, a mely azt hirdeti, hogy „n a s i r o z n a k a k a t o n á k.” Nem lehetetlen, hogy nem csak 16 esztendő, de nagyobb, sőt tisztes koru nők is követni fogják egy darabig a regimentet, aztán haza térnek feledni — s remélni. Az ezred hétfő reggel 6 órakor indul és szerdán lesznek Nagy Váradon honnan tovább mennek és csak szeptember közepén fognak visszatérni katonáink.

— Részvétel a szegedi kiállításon. Kerpely Kálmán, a debreczeni gazdasági intézet igazgatója nagy elfoglaltsága közben, melyet vakáció alatt különösen a dohánykísérleti állomás nagyszabású intézménye foglal el, azt is ambícionálja, hogy a debreczeni gazdasági intézet méltóan legyen képviselve egy a párisi világiállításon, mint a szegedi mezőgazdasági kiállításon. A szegedi kiállítás már ez év szeptember havában lesz. — Erre már nagyban készülnek. Kerpely igazgató hemutatja a debreczeni talajban általa előállított egyes dohányfajtákat, a kezelési módokat, a különböző dohányfűzéseket, továbbá a dohánykísérleti állomás összes épületeit és telepét tervrajzokban és fényképekben; míg a pallagi gazdaságot a juhászatával fogja képviseltetni. A párisi világiállításra felküldendő dolgokról később adunk hírt.

— Válni készülő házastársak figyelmébe. Sokszor nem a legkisebb tényező a válásnál a költség, melybe ez a kis ceremónia kerül. Nem szándékunk általános költségvetést készíteni, csupán a belügyminiszternek egy legújabb rendeletére hívjuk fel a figyelmet mindazoknak, kiket érdekel, hogy tudniillik a gyermektelenségnek, vagy a gyermekek számának valóper esetén való igazolása tárgyában kiadott hatósági bizonyítványra törvényhatósági városokban 1 frtos bélyeg kell, falukbad és r. tanácsu városokban pedig csak 50 krajczáros. Ebből látható tehát, hogy falun még a válás is előnyösebb mint városon.

— A tiszai ág. ev. egyházkerület közgyűlése. A tiszai evangélikus egyházkerület közgyűlése tegnap nyílt meg. Glaufl Pál főjegyző a templomban elmondott imája után Szentiványi Árpád lelkes megnyitó beszédében utalt arra, hogy ha a lelkeskedés nem nemes hivatásuk teljesítésében a világiak kithűségükkel támogatják, akkor nem félti az egyház érdekeit sem a felekezeten kívülségtől, sem a szociálizmustól. Zelenka Pál püspök olvasta föl azután évi jelentését, a melyben a királynéről emlékezik meg első sorban kegyelettel. Megemlékezett ezenfelül Radó Kálmán és Szász Domokos haláláról és Fabiny Teofil lemondásáról és Bartók György püspökké történt megválasztásáról. Végül az adakozásokat sorolta föl. A napirend elején a közgyűlés elismerését fejezte ki Eperjes városának, a miért az ottani jogakadémia fontartására két ezer forint állandó évi segítséget szavazott meg. A tanítóképzőben a közgyűlés határozata szerint a jövő iskolaévben már a negyedik évi kurzust is megnyitják. Az ügyrend megállapításánál nagy vita volt, a melyben Glaufl előadón kívül sokan vettek részt. Déli egy órakor a korona vendéglőben háromszázterítékű bankett volt, a melyen az első köszöntőt Szentiványi Árpád mondta a királynak. Zelenka püspököt Kubinyi Géza, Szentiványi Árpádot Glaufl Pál, Feilitzsch Bertold báró főispánt Nemes köszöntötte fel. A közgyűlést holnap folytatják.

— Falb jóslata augusztusra. Falb augusztusra is megjósolta az időjárást. Jóslata szerint augusztus hó első felében sok eső, második felében száraz idő lesz az uralkodó. A legnagyobb kritikus nap 21-ike.

— Uri betörő. Valóban az lehet az az ismeretlen alak, ki tegnap éjjel a Zenede épületében levő Áron-féle szeszkimérésben

betört. A betörést úgy hajtotta végre, hogy egy létrán fölmászott a roló feletti ablakig s azon keresztül minthogy vasrács nem volt rajta, behatolt az üzletbe. Uri hajlamára vall az a tény, hogy bár duskálkodhatott volna a különféle italokban, nem vitt el mást, csak 19 drb. Regalitás szivart és 4 frt arópénzt. A rendőrség nyomozza a tettest, ki most valószínűleg élvezi a regalitás kellemes illatát.

— A tartalékosok jelentkezése. Ugyan sok baja van a honvédelmi miniszternek a szegény tartalékosokkal: minduntalan egy-egy rendeletet kell kiadni az érdekekben. Ma ismét érkezett egy a városi tanácshoz, melyben azt hagyja meg a miniszter, hogy a tartalékosok bevonulásakor elvileg nem kötelesek jelentkezni tartózkodási helyök előjáróságánál, csak ebben az esetben, ha a bevíhó jegynek nincsenek birtokában és gőzhajón vagy vasuton kell utazniok, mely esetben a községi előjáróságtól kell kérniök igazolványt.

— Tilos a házalás. Két leirat is jött ma a kereskedelmi minisztertől a tanácshoz, melyekben értesítetik a város lakosságát, hogy a miniszter Zsombolya és Kisújszállás községeinek a házalás eltöltő szabályrendeletét megerősítette, tehát a fenti két helyen házalni nem szabad. Adjuk azt szomorú tudomására a városunkban esetleg házalással foglalkozó polgártársainknak, hogy megkímélik magukat egy esetleges hasztalan uttól és súlyos bírságtól.

— A szülők figyelmébe. A közelgő iskola időszakra tekintettel felhívtnak a szülék, hogy iskolába juttatják gyermekeiket, a menyiben azok himlő ellen beoltva nem lennének, ol-tassák be, mert ellenkező esetben megbüntettnék.

— Dohányjövédéki tisztképző tanfolyam. A földmivessiskoláért bőven kárpótolja Debreczent a földmivelésügyi kormány. Az ujon létesült dohánykísérleti állomáson ugyanis dohányjövédéki tisztképző és dohánykertészeti tanfolyamot is állítanak fel, egy hogy a gazdasági tanintézet növendékei e két tantárgyból is nyerhetnek diplomát. Kapcsolatosan jegyezzük meg, hogy a debreczeni gazdasági tanintézetűl ez év végén eddig tizennégy nagy uradalom kért végzett hallgatót, ami eddig nem fordult elő az intézet életében.

— Honvédtisztek bevonulása. Az őrszi katonai hadgyakorlatok ide s tova kezdetüket veszik. A helybeli 3 dik honvéd gyalogezredhez holnap vonulnak be a tartalékos tisztek, hogy részt vegyenek a 35 napig tartó gyakorlaton. — Alegénység is bevonul erre az időre.

— Veszedelmes altató. Szücs László az Angelotti mulató egyik énekesé álmatlan-ságban szenved. Csütörtökön éjjel úgy segített a baján, hogy morfiomot vett be. Reggel aztán feltűnt a háziasszonyának, hogy sokáig alszik benyitott szobájába s mikor az ágyhoz lépett, rémülve látta, hogy Szücs mozdulatlanul, viaszszárga arczezal, megkékült szederjes ajakkal fekszik ágyában s vontaottan nehezen lélegzik. Rázta költötte, de hasztalan. Átfutott a szomszédban lakó egyik társulati taghoz s annak a segítségével tudták csak Szücs Laczit hosszas dörzsölés után eszméletre hozni. Szücs László kellenél nagyobb adagot vett be a moryumból s ez okozta a szerencsétlenséget. Most már tul van minden veszélyen.

— Czecz János tábornok nyugdíja. Az ötven év előtti fegyver letétel óta számkivetésben élő magyar tábornok, Czecz János hazatérése iránt kezdeményező lépések indultak

meg A kolozsvári orsz. tört. ereklye muzeum bizalmas előterjesztést tett a kormánynak, a melynek alapján a nemzet e száműzött nagy férfai részére évi kétezer frt. nyugdíjat tett folyóvá Széll Kálmán miniszterelnök, ez év aug. 1-től. A rendes járandóság egy részét 250 frtot a miniszterelnök Czech tábornoknak leendő eljuttatás végett ki is fizette Deáky Albert kezeihez a miniszterelnök és így az erdélyi hadsereg e legkiválóbb férfai a nemzet költségén teheti meg Buenos Airesből az utat. A formászerű meghívást az ereklye muzeum a napokban küldi el Czech tábornokhoz. A levél oda 25—28 nap alatt jut el. A miniszterelnök hazafias tette, mely biztosítja az öreg tábornok hátralevő napjaira az anyagi gondoktól ment életet, minden körben örömet és osztatlan lelkesedést keltett.

— **Gyermek sport.** Hogy a debreczeni ifjúságnak nagy százaléka mennyire nem respektálja a tanító bölcs figyelmeztetését, mely az utczán való tisztességes viselkedésre oktatná őket, azt a tanév megnyitától, annak befejeztéig bőven van alkalmuk tapasztalni. Sőt még nyáron is örvendozhatunk a nagyreményű ifjak virgencsáágának, mely különösen újabbán egész divat szerűleg utczai dobálózásban nyilatkozik meg. A meliék utczakon még megjárja, ott legfejebb egymás fejét verik be, vagy kisebb ablaktáblákat, hanem ez a sport a fő utczán igazán veszélyes. Bizonyítja a Dédai László iskolás fiú esete. Tegnap egyik pajtását akarta követel megdobni a bevérte a Corsó hávéház egyik üveg tábláját. 40 frtot követelnek érte a szülőknél.

— **Zár alá vett község.** Földes községet a lovak között ott föllépett takonykór járvány miatt zár alá vették s így a közeli lóvásárra sem szabad onnan lovat felhajtani.

— **Póru jár.** Egy ur, a ki mostanában egész délutánokat tölt a kis vasuton és a kék költségesnek látszó szórakozást hihetőleg egy ablakban ülő kis leány kedvéért üzi, tegnap délután az ablak felé robozó kisonatra olyan ügyetlenül akart felugrani, hogy a kisvasut messze elhajította magától. Szerencséjére ott bámészkodott az utczaseprő s az feltartóztatta az esésben, mielőtt arczát tönkre tette volna. Meghatottan mondott az ifju ur köszönetet a seprős bácsinak, egyszersmind felszólította, hogy kérjen bármilyen jutalmat, mert megadja neki. Gondolkozik darabig a megmentő, végre azt mondja: Adjon az ur annyi pénzt a menyit a kisvonatra költ egy nap.

— Szerencsétlen, hiszen nekem szabad jegyem van! Az utczaseprőt a jultán vittek a közkórházba.

— **Juhvásár.** A Lőrincz-napi vásár már kezdetét vette; tegnap volt a juhvásár, mely igen szépen sikerült, egy a felhajtás mint a kereslet igen nagy volt és így az árak is kedvezőnek mondhatók. Amennyiben 15—16 fortot is adtak párjáért. A vásár nagy élénkségét mutatja az is, hogy egész délutáni hat óráig tartott.

— **A dohánygyári munkások műkedvelő előadása.** Mint már többször megírtuk érdekesnek ígérkező műkedvelő előadást rendez szombat este a dohánygyár derék munkásai-ból alakult műkedvelő társaság. „A parasztkisasszony” ezimű népszínművet játszákl, tegnap tartották meg belüle nagy közönség előtt, az utolsó próbát, mely arról győzött meg minden jelenvalót, hogy a szombati előadás egyike lesz a legsikerültebb műkedvelői előadásoknak, a mennyiben a szereplők közül nem egy nagy ügyességgel és nem ke-

vés jártassággal mozog a színpapon. Az érdekes előadásra jegyek este a pénztárnál váltakoztak.

— **Koldusbot és a babérfa.** Nincsen ma már úgy, mint régen volt, a mikor az irói babér mellé nem járt más, mint koldusbot. Külföldön a nagy nemzetek irói műveikkel százezreket keresnek, fényes palotákban, nyaralókban laknak. Minálunk Magyarországon még nem oly kedvezőek az állapotok, de a ki irni tud, az már boldogul anyagilag is. Ha pl. oly tehetség bukkan fel az ismeretlenség homályából, mint Géczy István a Gyimesi vadvirág szerzője, tantiemeken kívül még hivatal is kap. Géczy István működött apró színtársulatoknál és hogy nem volt fényes viszonyok között, hogy sokat kellett küzdelemmel a mindennapi kenyérért, felesleges újból elmondani. De hogy a magyar irodalmi viszonyok tetemesen megjavultak, arról tanuskodik, hogy Géczy István, ki a napokban már Nagyváradon időzött, már villát is akar magának építtetni a kies tekvésű Püspökfürdőben. Természetesen ez a villa nem lesz olyan fényes mint Zola nyaralója, nem is fog kerülni 10—20 ezer forintba, de mindenesetre biztató a magyar irodalom művelőire, kiknek nagy része ábrándozni sem mer ilyen luksuszról, hogy a mindennapi szükségleten fölül még villára is marad. A boldog népszínműíró már lépéseket is tett, hogy tervet megvalósítsa.

— **A feledékenység átka.** Kovács ur üzleti ügyekben Tirolba utazik s találkozik a vasuton egy ismerősével Tóthnéval.

— Jó napot Tóthné. Hova, hova?

— Jó napot, Kovács ur. Lourdesba megyek.

— Lourdesba? Minek?

— Imádkozni akarok a jó istenhez, hogy ajándékozza meg a leányomat egy kis gyermekkel. Szegény már három év óta aszszony, és még mindig nincs gyermeke.

Egy év mulva Kovács ur megint Tirolban jár, s véletlenül ismét találkozik a vasuton Tóthnéval.

— Jó napot, Tóthné. Hova? hova?

— Jó napot Kovács ur. Lourdesba megyek.

— Lourdesba? Minek?

— Imádkozni akarok a jó Istenhez, hogy ajándékozza meg a leányomat egy kis gyermekkel. Szegény már négy év óta aszszony, s még mindig nincs gyermeke.

— Tehát a múlt évbe hiába imádkozott?

— Félig-meddig hiába, Kovács ur. Elfeledtem megmondani a jó istennek, hogy melyik leányom ment férjhez, — s véletlenül a hajadon leányomnak született egy kis gyermeke.

— **Szerelmi ügy a rendőrségen.** Takaros kis főhereséléd állit be a rendőrségi hivatalba. Csak tépi, csak gyürköl a himzett zsebkezdőjé, de sehogyszem találja a beszéd végét, hogy mint is kezdje el azt a nagy panaszt, a mitől majd ketté hasad a szive. Aztán csak mégis elkezd, hogy:

— Nagy az én bajom tekintetes rendőrkapitány ur. Mert hát tetszik tudni, a Jancsi nekem örök hűséget fogadott a nyáron, aztán megszegte; másik nyarat sem éri el a fogadkozó hű szeretete; elhagyott engem hűtlenül.

Az volna azért az alázatos instáncziám, hogy tessék csinálni valamit azzal a fiuval, hátha visszafordulna még hozzám a hűsége.

A rendőrkapitány átlátja, hogy bizony nagy a kis lány baja: de mégsem segíthet rajta, mert a szerelmet eltörölni nem lehet. Hanem azt a jó tanácsot adta, hogy — mert a Jancsi tiszt szolga egyik kapitánynál — a gazdájának panaszolja be, ha a lelkére beszél a hűségtelesség.

— Nem lehet az instálnom! fakad ujra sirva a megcsalott leány.

— Miért nem? kérdé megütkezve a rendőrbiztos.

— Hát csak azért mert a Jancsi meg a kapitány ur együtt jártak hozzánk. — Jancsi énhozzám, a kapitány ur meg a nagyságá-

hoz; aztán a kapitány ur is hűtlen lett a nagyságához.

— **Látogatás Krivány villájában.** A tudni fűrdőben nyaraló uri vendégek kíváncságra a főszolgabíró a minap kinyitatta Krivány nyaralóját, mely most kerül árverés alá. A villát többen megnézték. A társaság nem találta olyan fényes berendezésűnek a nyaralót, mint a milyennek annakidején híresztelték. A kert az idén egészen elhanyagolták, de a villa egyébként épp olyan csinos, mint a mikor Krivány képes levelezőlapokat nyomtatott róla. A látogatók az egyik szobában egy csomag tarokk-kártyát találtak. Mindegyik vett magának egy-egy lapot belőle emlékül. A látogatók közül Domány Lászlónak különben úgy megtetszett a nyaraló, hogy ő is meg akarja venni. Eddig tizenötezer forintot ígértek az aradi sikasztó villájáért.

— **A kollegium javítása.** Az ős kollegium falai között nem sokára ismét fölhangzik a muzsafiak vidám zaja, pajkos játéka. Két hét mulva idehaza lesznek a diákok. Így aztán sietni kell az épület javítási munkáinak a befejezésével. Nagyobb részét már be is végezték. Az udvar ezelőtt köveces talaját már föl töltötték, a termeket és lakoszobákat is kijavították; most folyik a tető bádog részének javítása. Ha ez készen lesz és a még szintén folyamatban levő asztalos munkákat is befejezik: az ős kollegium megújultan várja pajkos gyermekeit, kik a hosszú tíz hónap alatt gondoskodnak róla, hogy a jövő szünetidőben megint legyen mit javítani...

— **A nagyszalontai Arany ünnep.** Megírtuk, hogy e hónap 27-én avatják fel Nagyszalontán a restaurált esonkatoronyban az Arany emlékszobát. Kegyeletes ünnepség keretében történik ez a felavatás, melyen az irodalmi társaságok is képviseltetik magukat. — Az ünnepség első része délelőt tíz órakor a Toldi-téren lesz. Ennek ez a programja:

1. Himnus. Előadja a Nagyszalontai Daloskör. 2. Megnyitó beszéd. Mondja: Széll Kálmán esperes, a nagyszalontai Arany-Emlékegyesület elnöke. 3. Alkalmi költemény. Léva Józseftől. 4. Alkalmi beszéd. — Mondja: Rádli Odón, a nagyvárad Szilgietársaság elnöke. 5. Alkalmi dal. Költő Kálmántól, dallama Arany Jánostól. — Előadja a daloskör. 6. Üdvözlő beszédek: a) A Magyar Tudományos Akadémia nevében Szász Károly; b) A Kislalud Társaság nevében Gyulai Pál; c) a Petőfi-Társaság kiküldöttje. 7. Szózat. Előadja a Nagyszalontai Daloskör.

— **Gáli Zsuzsi örül.** Gáli Zsuzsi egyik tényezője volt a színház művészetének, de időközben oly magán foglalkozáshoz is kezdett a melyet a törvény nem enged meg és a mely miatt összeütközésbe jött a rendőrséggel, a mely aztán Zsuzsit emiat kékerekesszítendőre kitiitotta a városból. Ez a hátridő tegnap lejárt és Zsuzsi pontosan jelentkezett a rendőrségnél. Hogy most már ismét szabad neki a debreczeni dolgokat élvezni. A rendőrség tudomásul vette a jelentkezést, és Gáli Zsuzsinak szabad lesz szolgálni. Addig, a meddig.

— **Az orvosok bajusza és szakálla.** Hubener boroszlói orvosi tanár szerint, a betegségek terjesztésére kiválóan alkalmas. Tömérdek mikroba helyezkedik el a betegekkel foglalkozó orvos bajuszán és szakállán s ezeknek a mikrobáknak a terjesztését csak úgy lehetne megakadályozni, ha az orvosok minden beteglátogatás előtt szublimát-oldatban mosognák a szakállukat és a bajuszukat. — Nem jobb volna, ha az orvosok egyáltalában nem viselnének bajuszt és szakállal, ha ez olyan veszedelmes dolog? Hát még mit nem?

A csábító felesége.

— Sötét kép az életből. —

Brunner Mórról, a csábító pinczér-ről van szó. Ez a lelkiismeretlen ember egy csinos fiatal nevelőnek udvarolt és úgy viselte magát, mint a kérő szokta magát a leendővel szemben viselni.

A tapasztalatlan leány hajtott a szavára és elment vele a színházba.

Színház után meg is vacsoráztatta, aztán elvitte a kávéházba, a hol erős rummal kevert teával elkábította.

A leány elvesztvén testi és lelki erejének ellenálló képességét, az élvadászó pinczér felesalta öt egy garni szállóba, a hová valóság gal felcipelte a leányt és ott ruul visszaélt a leány kábultságával.

... Aztán reggel hazaszállította a leányt ahhoz a családhoz, a hol alkalmazva és volt még egyszer buzdította öt változatosan érzelmeiről.

Pár hét múlva pedig jó parthiet csinált és a szegény leányt cserben hagyta.

A leány erre feljelentette az esetet és a törvényszék Brunnert zárt tárgyaláson 4 évi fegyházra ítélte.

A tábla azonban feloldotta az ítéletet és új tárgyalást rendelt el annak a ténynek kons tatálása vegett, vajjon a leány csakugyan annyira el volt e, hogy képtelen volt az ellenállásra.

Az új tárgyalást is megtartoták ismét a legnagyobb izgalmak között, de a bíróság ismét 4 évi fegyházra ítélte a csábítót. Az iratok jelenleg a táblán fekszenek, de a tábla újólag feloldotta a törvényszék ítéletét és új bizonyítást kíván.

Most azonban előtérbe lép a szomorú drámának egy olyan alakja, a ki es k passzív szerepet játszott a dráma háttérében, de a ki nem kevésbé érdemi meg a közrészvétet, mint a szerencsétlen leányáldozat.

Ez a nő az elítéltnék hitese felesége.

Jó családból való, csinos asszony, a ki férjhez menetele előtt mit sem tudott a rut előzmények felől.

Mikor a tábla először feloldotta az első bírárság ítéletét és új tárgyalást rendelt el, a törvényház folyosóján látni lehetett egy szerencsétlen disztüingált és áldott állapotban levő asszonyt, a ki kezeit tördelve siránkozva várja lesi az ítéletet.

Hiszzen a szegény asszony alighogy férjhez ment, férjét már is a fogházba cipelték. De a tábla végzése után mégis azt remélte, hogy a férje talán mégsem olyan bűnös, mint a minőnek a törvényszék minősítette és ezért remélt, bizott.

A törvényszék azonban a második tárgyalás után még szigorubb ítéletet hozott, — mint először, a mennyiben újólag négy évi fegyházbüntetést mondott ki, — de a vizsgálati fogságból kevesebbet számított be a javára.

Ekkor már a felesége türelme fogyjni kezdett. Igaz ugyan, hogy a tábla ezt a második ítéletet is feloldotta, de a szegény feleséget már többé nem lehetett többé szándékától visszatartani.

A szándék pedig a válás.

Mialatt a férje a gyűjtőfogházban várja sorsa hovafordultát, azalatt az asszony megindította ellene a válópört és ez iránt a kellő lépéseket meg is tette.

Annyi bizonyos, hogy argumentumai lesznek a válásra és így valószínű, hogy a bíróság fel fogja oldani a házasságot.

Regényes megoldása lenne a dolognak, ha a bűnös ember aztán ekszpiálásképpen nőül venné a csuffá ter nevelőnőt. Talán meg is csinálná ezt a poétikus befejezést, ha a leánynak volna vagy tízezer forint hozománya.

De hát hol találunk ma már nevelőnőket, a kiknek tízezer forintjuk és pinczereket, a kikben idealizmus van?

Különfélék.

+ **Divatos költő.** A Szajna melletti Babelnek Párisnak legdivatosabb költője most egy ideális szép fiatal ember Jean Dalia. Ez a fiatal ember így versel, így éneklí a kedvenceit a — sovány nőket:

*Veletek vagyok, liljomok, narancsok,
Veletek, sovány nők, vékony virágszálak.
Mégérve a halálnak . . .*

Máskor így dalolt egy sikoltásban:

*Ezt a nőt meg fogom ölni
Meg fogom ölni,
Mielőtt ő ölné meg engem!*

Egy másik verse, a mely roppant népszerű a párisi szalonokban és a világ legszébb courtesanejának íródott, a következő:

*Jöjj el egy reggel, mikor a nap
Fényesre festi sápadt arcodat
És pazarul szőke hajdon át
A hajnal szüri át magát.
Jöjj el, jöjj végig titkos kerteken,
Gyümölcsös lomb alatt, rejtőzve, nesztelen,
S hozzál nekem rózsákat, fehérét, feketét,
Isteni derekadra szőlővenyigét
Kössél fűszeres öv gyanánt. Epedve
Nézd meg magad a remegő vizékbe
Aggódón, loppal, sürü nád mögöl;
S ha fehér kedvedre mégis egy lepke ül,
Ne bántsd, de nézzed.*

*Én várlak téged,
Rémséges párducznyoszolyámon
Meghalni, meghalni, meghalni veled!*

Egy másikban így énekel:

*. . . Itt a Luxembourgban
Szörnyetegek a gyermekek
S anyjukon kívül Istent, embert
Valóban megrámitenek.
A park szobrai ijedeznek,
És márványkő talapatán
Valois Margit majd elájul
Ha felje néz egy kis leány.
S míg a medence remegő vizét
Bután veri egy förtelmes fiúcska:
Kölkéccel egy pillanat alatt
Vizszontlítja a szép apródokat
A Mediciek — kútja.*

Furesa. De Párisban tetszik.

+ **A pápa bora.** A pápa vatikáni kertjében finom fajszőlők vannak, a melyeket, a melyeket XIII Leó nagy gonddal ápol és a melyek kitünő bort teremnek; igen kevesen vannak azonban, kik ezt a bort meg is izlelheték. Néhány élelmes üzletember most ajánlatot tett a pápának e bortermés megvételére. Rendkívül nagy összegeket ajánlottak fel az évenkénti bortermésért, a melyet azután diszes üvegekbe lehuza, az egész világon mint a Vatikán termését Vino Leonio czímen akartak elárusítani. Az 1900-ik évi világkiállítás kitünő alkalom lett volna, hogy e vatikáni borokkal, a melyeket bizonyára rendkívül drágán árusítottak volna, nagyszerű üzleteket csináljanak. A pápa azonban nem ment bele a felajánlott üzletbe, noha minden oldalról ostromolták érte. Néhány nap előtt ismét szóba jött ez, de XIII. Leó azt felelte az illető magasállásu urnak, kezét a válára téve:

— Nos barátom, én nem adom el a termést, mert nem akarom, hogy azt mondassák, hogy a pápa borkereskedő.

CSARNOK.

Válasz.

— Elbeszélés. —

Irta: Grösz Gizella.

Még csak február végén volt az idő. A hótakaró, mint összefagyott dér köpenyeg, borította az északos oldalon emelkedő hegyek, dombok magaslatát, de a déli oldalról már lepott a hó, s ha nem is nyújtott élénk képet, itt-ott mégis fel lehetett fedezni egy pár zöldes foltot a tavalyi löheresből, a mely sejteti engedte a természet ebredését.

Minden a tavasz közeledését hirdette. Az állványokon pompázó virágok illata megtöltötte a szobát s a februári nap sugarával, mely betört az üvegtáblákon, össze ölelközött s ott gomolyogtak a szép asszony szalonjában.

Kint már esörgedeztek a jég alul megindult keskeny erecskék s egy eltévedt papírfoszlányt, szalma szálát úgy megforgattak rohanó hullámaikon, mint a szőke Duna az ő büszke hajóit.

Bent pedig lobogott a kályha vörös lángja, pattogtak az egő hasábok, kilövelve a szikrát a restélyozott ajtón.

A szép asszony hangulata is a tavaszból táplálkozik. Már két éve, hogy szeszélyes lelke a Riviérára vitte. Látni, élvezni, keresni és találni akart.

Utálja, gyűlöli a férfiakat, s megalázza a legbüszkébbet is, ha szívét kínálja neki.

Tombol a vágy benne, szeretni akar és remegve keresi a férfit, a kiért érdemes lenne megalázkodnia.

Minden porczikája csupa ideg s minden idege tele a szerelem tomboló vágyaival s nem tud szeretni.

Nem bír: a szive holt, a sirása könytelen, kacagásának nincs hangja és az egész asszony csupa esprit és temperamentum élet. Mosoly és derű fakad a léptei nyomán.

Abbaziában találkozott a férfival. Előbb csak a nevével. A Volosca felé vezető uton egy fapadban egy nevet talált bevésve: R . . . Jenő, ő gyöngyház nyelvű apró késével utána véste: G . . . Ella Csak a sors hiányzott, hogy harmadiknak odaüljön a fapadra s utána vésse: jegyesek.

De nem tette.

Csak egymagában ült a szép asszony a Nord Strandon s abban a hangialan némaságban, mely körül vette, elsimult az idegesség a lelkéből, elesenedett minden kétely s gondolkozott arról, a mi szivesen meg lehet Tova nézett a sik tenger fölött, a Monte Maggiore csucsaira, melyek belevisznek a kéki sémmisségbe és — még jobban vágyott szeretni.

Hány férfit ismert, hány bevallotta szerelmét és ő nem hitt, mert szive néma maradt. Félt és kételkedett. Majd megölte a vágy, kereste a férfit, az igazit, pedig nem alkotott ideális képet magának — hogy milyennek kell annak lennie — és mégis tudta, hogy ezer közül reá talál, mégis tudta, hogy ezer közül reá talál, megismeri őt.

A fürdőizenekar muzsikája lármás accordokban áradt szerte, a park tele volt tavaszi hangulatu, világos ruháju, csipkés asszonyokkal, leányokkal.

S míg a tenger vize visszaverte a hangos muzsikát, a szép asszony tört sorokban dudolhatta, hogy cserebogár, pedig csak egy piros hátú bogarat vett fel a zöld fü harasztjáról. Ekkor szólította meg a férfi. Csak olyan hétköznapi frázist mondott, melynek az értelme, hogy örül, hogy ennyi idegen szó között, magyar hangot hallhat s innen ered az a merészsége a bemutatkozásra. És mégis, a nyakát disztitő illusionig pirult a nő.

Még sokszor pirult azután is a férfi társaságában, de olyankor felragyogott a szeme, az egész lénye csupa szellem és beszédos, jó kedv lett. Csak mikor a Nord Strandon sétáltak, érezte magát olyan gyengének és neveltségnek, míg tul nem voltak azon a fapadon. Pedig a férfi sohasem czéltott reá,

Zene-estélyek.

Az „Arany-bika“ kávéházban hetenkint kétszer zene-estély tartatik: Hétfőn Rác Károly, Szerdán Magyar Testvérek

A „Központi kávéházban“ naponta felváltva Rác Károly és Magyar Testvérek zenekara játszanak.

Az „Angol Királyné“ kávéházában Kedden este Magyar Testvérek. Csütörtök és Péntek este Rác Károly. Vasárnap felváltva Rác és Magyar-Testvérek tartanak zene-estélyt.

A „Magyar- király“ kávéházban Kedden és Csütörtökön felváltva Rác Károly és Kiss Béla zenekara tart zene-estélyt. Szombaton este a helybeli 39-ik gyalogezred zenekara játszik.

A Debreczen sörcsarnokban minden héten kétszer Szombaton és Vasárnap a helybeli 39-ik gyalogezred zenekara játszik.

A „Bulatol“ kávéházban hetenkint kétszer Csütörtökön és Vasárnap csigány zenekar játszik.

1484. szám.
1899. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A p.-ladányi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagykunmadarasi takarékpénztár végrehajthatónak Vigh Lajos és Varga Lajos végrehajtást szenvedő elleni 95 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a p.-ladányi járásbiróság) területén levő Nádudvaron fekvő, a nádudvari 2244 sztkvben 251-1 hrsz. ingatlanra 440 frt, a nádudvari 3221 s. tkvben 355 hrsz alatt felvett ingatlanra 160 frtban, megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és, hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi szeptember hó 11-ik napján délelőtt 11 órakor Nádudvar községében tartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékoznak tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 44 frt illetve 16 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz 42 §-ában jelzett árfolyammal számított es az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881-dik t.-cz 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű felősmervényt átszolgáltatni.

Kelt Püspök-ladányon a kir. jbiroság, mint tkv. hatóságnál 1899 évi június hó 17-ik napján.

Dr. Tikos Gyula kir. aljbíró helyett:

Illés Sándor,
kir. járásbíró.

Vasuti menetrend

Érvényes 1899. Majus hó 1-től
— Fgységes vasuti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)		V o n a t		Erkezik	
Debreczenből indul					
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonal	1.28	délután	
P.-Ladány	3.37 délután	Tv. sz. sz.	5.13	délután	
P.-Ladány	8.15 este	Személyvonal	9.45	este	
Budapest	9.01 délelőtt	Gyorsvonal	1.50	délután	
Budapest	12.36 délután	Személyvonal	8.10	este	
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonal	5.45	reggel	
Debreczen—M.-Sziget					
Királyháza	5.22 reggel	Személyvonal	1.10	délután	
M.-Sziget	3.— reggel	Személyvonal	9.50	délelőtt	
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonal	10.50	éjjel	
M.-Sziget	6.46 este	Gyorsvonal	11.18	éjjel	
Szatmár	8.20 este	Tv. sz. sz.	12.46	éjjel	
Debreczen—Szerencs					
Szerencs	8.25 reggel	Személyvonal	11.26	délelőtt	
Szerencs	4.01 délután	"	7.03	délután	
Szerencs	7.— este	"	10.30	éjjel	
Debreczen—Füzes-Abony					
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonal	10.24	délelőtt	
Tisza-Füred	4.16 délután	"	7.56	este	
Debreczen—Nagy Léta—Vértes					
N.-Léta—Vértes	8.35 reggel	Vegyesvonal	10.43	délelőtt	
N.-Léta—Vértes	4.21 délután	"	6.15	délután	
Debreczen—Tisza-Lök					
Tisza-Lök	5.28 reggel	Vegyesvonal	9.17	délelőtt	
"	4.06 délután	"	7.29	este	
H.-Nánásig	11.20 déli	"	1.18	délután	

* Minden kedden.
**Csak Tisza-Füredig

Budapest—Debreczen		V o n a t		I n d u l o n n a n	
Debreczenbe érkezik					
P.-Ladány	7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.05	reggel	
P.-Ladány	5.14 reggel	Személyvonal	4.06	reggel	
Budapest	3.36 délután	Személyvonal	9.15	délelőtt	
Budapest	6.26 este	Gyorsvonal	2.15	délután	
Budapest	2.23 éjjel	Személyvonal	7.05	este	
M.-Sziget—Debreczen					
Szatmár	7.51 reggel	Személyvonal	4.—	reggel	
M.-Sziget	12.16 délután	Személyvonal	6.—	reggel	
Királyháza	6.45 este	Személyvonal	1.22	délután	
M.-Sziget	8.56 reggel	Gyorsvonal	4.50	reggel	
M.-Sziget	10.12 éjjel	Személyvonal	3.50	délután	
Szerencs—Debreczen					
Szerencs	8.07 reggel	Személyvonal	5.—	reggel	
Szerencs	12.21 délután	Személyvonal	9.07	délelőtt	
Szerencs	7.55 este	Személyvonal	5.10	délután	
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen					
N.-Léta—Vértes	7.18 reggel	Vegyesvonal	5.25	reggel	
N.-Léta—Vértes	3.13 délután	"	1.05	délután	
Tisza-Lök—Debreczen					
Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyesvonal	5.06	reggel	
Tisza-Lök	6.35 este	"	2.35	délután	
H.-Nánás	3.30 délután	"	1.30	délután	
Füzes-Abony—Debreczen					
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonal	4.18	reggel	
Füzes-Abony	5.43 délután	"	11.35	délelőtt	